

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 39

Fylke: Oppland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Østtu Toten

Emne: Høgtidsmat ved familiester

Bygdelag: Hoff sogn

Oppskr. av: Pål Gihle

Gard: Gile

(adresse): Kraby

G.nr. 93 Br.nr. 2

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
 79 og 89 år gamle, min far 81 år, en kona 62 år som har vært bokholder og
 verdmis i en mengde slakterier, hennes mor var storkokke på bygda.

SVAR

A. Fødselen.

1. Det var, og er fremdeles skikk at nabokoner, slektninger og venner fra bygda kom med mat til barselkona.
2. En kunne godt gi allene, men hadde de lang vug slo flere følge.
3. Hvis de riste sammen avtalte de hvad de skulle ha med så de ikke ga litt.
4. Ingen skulle komme på besøk før etter hulje dagen.
5. Var det ikke noe særlig om i gjennom kom de ikke mer enn en gang.
6. For lenge siden var det nok mest rømmegrøt de bar med. Senere ble det risstippe og kaker.
7. Min oldemor fikk ei barselgrøtpotte i 1809, 2 år før hun giftet seg. Det var en leirpotte laget på en av bygdens potterier. Faren er beige med brune og grønne tegninger, næren og i ørestikk, innvendig er den brunglassert. (Bilde i Totens Bygdebok I side 410.) Senere brukte de steintykkurinen til grøten. En av mine hjemmetrekommunen, en kona som er 89 år, hadde vært med og gitt med barselgrøt da hun var jente. I en steintykkurin, farven hukket him ikke, hadde de rømmegrøten som var pyntet med korinter. Tykkurinen ble røtt i

en stor kurn som to bar mellom seg, og over kurnen
la de et klede „romgrautklae”, som var laget til
det bruket. Det eksisterer enda. Innest var de i ei
flaske. Men det var ikke alle steder de hadde det si
fint, blikk bøtter og kråkken ble brukt både til graut
og suppe. I byen hvor mannen var på arbeid var det
stor glæde når kona fikk graut som barsengsmat.

9. Barsengsmat var navnet på elike sendinger.
10. Det var alltid kona selv som gikk. Hun tok
fisk var med inn når de var med og bar, hjemme-
jenta var med og bar til døra, hvis det trengtes.
11. Hadel de lang veg kunne mannen være med
og skysse, og det var ikke no om i gjie at øye
hen var med inn.
12. Sendingsflokken fikk alltid god bekjering, helst
kaffi og kaker. Om det var noen forskjell enten det
var gutt eller rike har jeg ikke hørt.
13. „Et gi med barsengsmat“ sa somme. „Et gi på
barselovisitt“ sa andre.
14. Det var nok bare gifte mødre som fikk barsengs-
mat.
15. Ten av minne hjemmetømmen var med og bar graut
som jente i 1880. Da hun sjøt fisk sitt første barn
i 1889 kom min bestemor med sukkerbrod til henne.
Hun hadde bakt det sjøl, det var stort og rundt og pyntet
med sukkerglassur. 10 år senere, da den første gutten
kom fikk samme kone 7 kransekaker som barsengs-
mat. Ullers var sotsuppe my brukt og den var
mesterlig godt fortalt en 75-årig mann meg. Det var
rosiner og svinker i suppen og så lykkes var den at skje
nesten stod og den ble spidd ut si alle i høst fikk
smake. - Ni er des mest alminnelig å gi kaker og
blomster. Løpsuppe og romgraut er gjerne saker,
men jeg har hørt om mange som har fått det
nå også.

17. Fra 60-70 år siden hadde de med saker de hadde strikket til den myfide, som sokker og små vokter med minster på.
18. Nå er det også strikk i gi strikkete smisaker, små tøpper - blå til gitter, lyse røde til jenter - blir også gitt ned like antledninger.
19. Det blir holdt dagskolas - slukt og naboen blir bedt.
20. Selvskapet het barsel. Navnet er meget brukt enda, men mange sier også barnedip.
21. Ingen sendte sending til barsels, og ikke minnes noen at det var bestemt spisereddel.
22. Sendning er ikke brukt næ, men fadderne gir dagsbarnet presanger.

B. Fødselsdag.

24. Det var nok noe forskjellig med feiring av fødselsdagen. Da min far, født 1872, rokste opp, først aldri han og hans sistende fødselsdag. Derimot hadde hans mor stilt over minnene på fødselsdagene sine. Beskjefars fødselsdag feiret de ikke. En kone født 1864, fortalte meg at hun som jente hadde gjestet på fødselsdagen og foreldrene hennes feiret også sine fødselsdager. En kone født 1874 fortalte like uns.
25. Hvis det passar for ens arbeid, (omtidene o. l.) blir nok fødselsdagen feiret hvert år. Ved runde ^{den} blir nok feiret av de aller fleste.
26. Først og fremst blir skyldfrelt bedt, vidre naboen og venner. Var det no til lag før i tia kom bare de som var bedt. Ni kan nok føle komme ubedt for i sinke tillykke med dagen. Men i de fleste tilfelle er det en som gir et vink om hvem jubilanten ønsker å se hos seg, så det blir en form for innbydelse.
27. Når det fyller runde år er det strikk i gi gaver.

Fører giv en større ting sammen - eller hver for seg, og det er hulst bare de som møter opp i laget som giv. For bare i vise oppmuktsomhet sender en gjennom et lykkeskinstingstelegram eller annen skrevet hilsen.

28 Jeg har ikke hørt om noe spesielt rett på fjeldets dagen i eldre tider.

29. Vi skal det være kringla med rosiner i og mandler oppå. Bløthaker er sjeldne brukt med lys. Tjekolade er brukelig.

C. Konfirmasjon

30 Si langt tilbake noen kan huske eller har hørt om vor skikken den at gikkene skulle ri eller høre til kirken på konfirmasjonsdagen sin. Jentene skulle høre hvis det fanns råd, ellers var det i gj. En gammel mann som stodde her på gården da jeg var gutt, fortalte at han var på et fattig hjem og var borteatt i legd. Men da han skulle konfirmeres ca. 1865 fikk han lime hest og red til kirken, for det fanns ingen gutt av konfirmandene som gikk til kirken den dagen. - Da min far ble konfirmert i 1886 kjørte han sammen med foreldrene til kirken, enda det bare er et kvartsls pen veg i gj. På en annen gard kjørte de ny vogn med stasseler for to hester da sonnen skulle konfirmeres ca. 1880. I fire dager med selskap var ikke si alminnelig. Far og hans sistens hadde ikke noe slags lag, men de fikk små gaver.^{1880 åra} Andre vet nok om konfirmasjonslag på den tida.

31. Vi holder alle konfirmasjonslag, og den skikken kom i bruk omkring sekundærstiftet.

32 Først og fremst blir fadderne bedt, så skyldfolk, prest, lærer, naboen og venner alt etterom rom og rikk billater.

33. Særlig har jeg ikke hørt har vært eller er brukt i slike lag.

34. Alle som er bodd i gjestebudet gis gaver. Andre viser oppmerksomhet ved i sende telegram.

35. Den har ikke bestemte retter eller haker

D. Bryllup.

36. En av mine hjemmetsmenn har hørt om "fortrouresgjessbo" i gamle dager. De fortroede kjørke dengang, i følge med to andre, over på Mjösisen til Hamar hvor de kjørte ringer. Da de kom hjem var det laget i stand gjestebud, mest som et lite bryllup.

37. Det er lite å høre om det fra eldre tider. Nå er det ofte slik at det holdes et lite selskap i den nærmeste familiekrinsen når en forlovelse offentliggjøres.

38. I et nedagers bryllup fra 50-70 år siden var berørtringen slik:

Østre gjestene kom inn om døra i bryllupsbygningen, gjennom frie de hadde fått av seg ytterklerne, ble de bodd skjønt. Kara tok gjennom dram, kvinnene tok risen til kis.

Så snart alle var samlet ble bryllupsmiddagen servert. Det var dekket på lange bord på salen og i de nærmeste rom hvor det var nødvendig. Første rett var suppe, helst kjøttsuppe med boller. Den ble satt fram på bordene i mange terriner så alle kunne nå og forsyne seg. (I et gjestebud var det ikke sørget for nok terriner til suppa. I all hast ble en sendt til handelsmannen like ved; men det meste han hadde av steintøyter var en hvit nattspotte. Den ble brukt, som terrine, til stor nadderhet.) Tidligere suppa var det i forsyne seg sjøl ved et stort bord som var "dekket med de kosteligste retter." Først tok en gjennom fisken,

riige eller andre med smør og poteter. Si var det mange slag stikk: gjødkalv - sau- og svinestikk med sausar. Økrestikk var like brukt, de laget heller karbonader og fine kjøttkaker av stikk kjøtt. Av stikkinger var det få, det kunne da være utsætning og mørkarmutsætning som var svart gjer. Grønnsaker var ikke brukt, men tyttebar og stikkelsbarsyktig hadde de. Til drikke var det øl. Det bygde i 1888 hadde brøna bygget ølet, det fortaltes at han skulle kunne det. De hadde bærøl også; men gjestene tok heller det hjemmebygde. Dram ble servert på den måten at de gikk rundt til hvert bord med et brett fullt av skjinkete glass, bid så langt glassene rakk og kjøkkenmesteren skilte med gjestene. Så ble de samme glassene flytt igjen og rundan fortsatt. Det hendte da at det ble vist mange drammer på kjøkkenmesteren.

Ten stund etter middagen var det kaffe og kaker. Nede i storstua stod et begynnende kaffebord hvor hver gikk og forsøkte seg med kaker samtidig som en fikk skjinket kaffe. Ville en ha litt mer enn drikke den ved kaffebordet, den stod det inn og skjinket og de samme glassene ble brukt av alle. Det var ikke noke med kaffe en gang. Når det ble på litt mer enn i vegn i fjerningekoppen også. Det begynte i li på kvelden, dansen gikk lystig på salen mens tosten ble stukket med pønsj i små glass. Toddy drikke de som ikke varmet seg i dansen.

Si kom deserten fram. Det var puddinger, rompudding, rosenpudding og karamellpudding, kranskaker og andre kaker. Skjeene som de tok pudding med ble ofte sett i en dypt skål med vann, rett for at puddingen ikke skulle sitte fast ved skjeen. Ved dessertbordet skjinket de viner av forskjellige slag alt etterom høst formidde.

Til stift kom kreldsmaten. Gjestene forsøkte seg fremdeles sjølve ved et stort bord med kalde retter. Sylte, persost, rullen av alle slag, hvit geitost (den var giro) gammelost og om nylig sveitsertost, og syltetøy. Lefse, kakao, potetbrød, urtbrød og hørdagsbrød og smør. Smøret var satt fram på assjetter, rullet i kuler og lagt opp i pyramideform, eller det var lagt opp i kunstferdige rosir. Til drikke var det øl og mjølk.

6) Andre dagen var alle gjestene fra førstedag med; de som hadde lang vij hjem overnattet i bygningsgården. Det ble gjort lite sinn, for de komst til maras:

Til frokost var det kaldt bord omkring som kreldsbordet første dagens.

Middag. I stedet for kjellringen var det gjørne fiskeringsuppe. Teller var rettene fra dagen før varmet opp. Programmet ble omkring som dagen før, kansje noe enklere. Utan kreldsmaten reiste de aller fleste gjestene hjem.

7) Tredje dagen var det lag for hjelperne, hjemfolk og huismann på gården.

39. Ingen kan huske at det har vært brukt sendring av mat i bygningsgården. Men bygningsgården ga de som var bedt.

47. Det hender nok at det blir holdt flere dagers bygning må til dags, men det gir enkle for seg på mange måter.

48. På hotell blir det ofte holdt bygning med festmiddag og selvskegtig samvar utenfor kaffen, gjørne med dans. Teller en har bare festmiddagen på hotell eller annet stort lokale og fortsetter hjemme med selvskegt.

49. Ja, det hender også at fortrolde reisen til by og lar

seg vi der uten å holde bryllupsdag.

50. Hvor før du da var av forlovere.

51. Fest blir ikke holdt på bryllupsdagen hvert år, den minnes heller med et godt kaffebord mellom høsts folk. Ved runde tall feires nok dagen.

6. Gravøl.

Her sier vi grårrøl

52. De bad slektringer, nabos og venner av ardsle. En bearmann for rundt og bad, enten hadde han med seg trykte kort eller han bad mündlig med i lang lekse. Saksom han kom inn om døra og hadde tatt av seg lue kom han med ørendet sitt og siden blev det trakting, kaffe og helst dram ble det mer en nok av. Det var gjerne en befordt mann som fikk dette henvet.

53, 54. Gravølt var det gjerne tre dagar og midtidene ble de samme som i bryllup, bare med det tillegg at når gravølsfolkem kom til gårds fikk de kaffe og kaker fra de reiste til kirkem. - Skjekk straks de kom hjem, middag, kaffe to ganger, dessert og kroldsmat. Det var diktet ved lang bord og andre bord og plassen måtte ofte utnyttes til det ytterste. Gjestene forsøkte seg sjølv. Toddy var stilt brukt i gravøl.

55. Jeg har ikke hørt om noen slags mat som ikke burde myttes ved gravøl. Derimot burde det være fairitid, og ved riktig fine lag skulle det være forloren skilpedde og så alle retter som er noks under bryllup.

56. Gravølsmiddagen var hovedmidtid.

58. Treding til gravølt blir sendt dagen før, hvis det ikke var altfor lang veg. Da tok gjestene den med

Det var som en au å få gi med sending. Var det voksne døtre fikk fr av dem gi, ellers var det helst hemsyjentene.

60. De som kom med sending ble alltid rikelig traktert. Under forberedelsen til gravfest tok de til side mat og kaker til sendingsfolket, men ikke stikk av det beste! Kaker med mye eggbrøt i - litt mislyktes - litt skadde: "det blir til sendingsfrelte".

59. Jeg har ikke hørt om pynting på noen spesiell måte, da pyntet visst etter sitt eget kode. Det gravit var det således en kake som var pyntet med innskriften "Hvis i Fred".

62. Det kunne være bare en gransdag med fullt traktering, og andre dagen for hjelpe og hjemsfolk. Eller traktering med skarne smørbrød og kaker før jordfestelsen og så ble det som ville, i andre tilfelle de som ble best, med til middag etter jordfestelsen. Tenklast er det bare med "forniddag": smørbrød, kaffe og kaker før jordfestelsen og så ikke mer.

63. Alkoholforbruket ble visst ikke mindre etter at ble stikk med hjemmebrøggeren. Det var lett å få øl fra Toten Bryggeri som begynte 1856.

64. Hjemmebrøgging holdt seg ikke lenger ved gravet enn ved andre gjestebid. Derimot var sending til gravet holdt seg og holder seg godt fremdeles.

65. Bivartning ved en begravelse fra hjemmet er kaffe og kaker når en kommer. Etter jordfestelsen middag, stående biffet med mange retter, dessert og kaffe like etter middagen. Gl. hanskje rödvin og dram, røgkesaker. Kaffe gjerne med kryesa til på kudden før en bryter opp.

66. En nyttet alkohol.

67. For di som har gravsted ved Stoff kirke er det nesten bestandig brukt i holdre begravelsen i

kommune lokale. Beretning fra en som en
vil, formiddagslag³ eller stor middag m.m.

68. Trykt innbydelse var brukt i 1820 årene.

69. At i 1850 årene var det at trykkeri på Toten som
ga ut en avis „Oplandets Budsstikk». I avisen blev
dødsfall bekjentgjort, begravelsessanger og andre
manskripter trykket. Men alminnelig i avertene
dødsfall ble det det først en tid etter 1800.

F. Nye fester.

70. Jeg vet ikke om noen tradisjon med mat 17 mai
uten det at vi i mange år hadde eggedøselag den dagen.
71. Det er mange som feire morsdag og det be-
gynte da med straks påfølget kom.
72. Fersdagen er ikke så alminnelig feiret som
morsdagen.
73. Ingen har bestemte retter eller retter gitt disse
dagene.
74. En kan nok se at det blir avvertet kaker,
blomster og andre gaver til morsdagen.
75. Mors- og fersdagen blir kjent gjennom aviser
og radio.